

การแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3

Guideline of problem-solving the Drop – Out of students Industrial and Community
Education College of Institute of Vocational Education ; Northeastern Region 3

ชูชาติ รูปงาม¹
ดนิตา ดวงวิไล²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 3) เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 กลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ ระยะที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ระยะที่ 2 ข้าราชการครู จำนวน 45 คน พนักงานราชการ จำนวน 35 คน และครูพิเศษ จำนวน 73 คน คน ได้มาโดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan โดยใช้วิธีเลือกสุ่มแบบแบ่งชั้น คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 45 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น PNI modified ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) ความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการแก้ปัญหาการออกกลางคันโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่าได้ 5 องค์ประกอบ 45 ตัวชี้วัด 2) สภาพปัจจุบันการแก้ปัญหาการออกกลางคัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) สภาพที่พึงประสงค์ในการแก้ปัญหาการออกกลางคัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 4) การแก้ปัญหาการออกกลางคันของวิทยาลัยที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี พบว่า มีการคัดเลือกนักเรียนนักศึกษา การพัฒนานักเรียน นักศึกษา มีการพัฒนาครูผู้สอน ตรวจประเมินเอกสารประกอบการสอนแผนการสอนนิเทศการสอน ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมด้านการสอน มีการพัฒนาครูที่ปรึกษา การประชุมมอบหมายหน้าที่ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่มนักเรียนนักศึกษา มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลายตามมาตรฐานวิชาชีพ 5) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : แนวทาง การแก้ปัญหาการออกกลางคัน

Abstract

This research aims to study 1) elements and indicators of the development of the solution design in the middle of college students, vocational Institute, affiliated with the North East 3 2) current weather and conditions, studies for the development of the guidelines. To solve the problem of out in the middle of college students affiliated with the Institute of vocational education. North East 3 3) to study the development of design solutions in the middle of college students affiliated with the Institute of vocational education. Northeastern University has 3 good practices (Best Practice) and to developing solutions to exit in the middle of college students affiliated with the Institute of vocational education. North East 3 samples include phase 1 escrow amount 5 people, 2 phases, the number of teachers, the number of government employees, 45 ,35 workers and teachers, special number 73 people have come by the table to determine the total population size of the sample and using the Krejcie Morgan. How to choose

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ที่ปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

a random layer is current and working conditions questionnaire of academic administration of the school. Model scale estimates the 5 level 45 stats that are used in the data analysis include percentage, average, standard deviation. Analysis of needs modified PNI research results appear as follows.

Keywords: The Guideline , The development. problem-solving the Drop – Out

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการสร้างคนเพื่อจะก้าวไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญาความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลการฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็นรักการอ่านและเกิดการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ยึดการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา สามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 5)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินการในการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อสนองต่อความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศโดยได้สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างความนิยมในการเรียนวิชาชีพให้กับสังคมในขณะเดียวกันได้ใช้กิจกรรมการบริการสังคมในโครงการและวาระพิเศษต่าง ๆ เพื่อให้สังคมได้รับรู้ถึงศักยภาพของผู้เรียนอาชีวศึกษา และเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนทั้งในด้านการฝึกงานวิชาชีพ และปลูกฝังสำนึกการบริการสังคมนอกจากนี้ได้นำนครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เข้ามาร่วมรับผิดชอบและมีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษาร่วมกันมากขึ้นทำให้การอาชีวศึกษาเป็นที่รู้จักกับสังคมมากขึ้น และกลุ่มเป้าหมายต้องการเข้าสู่ระบบอาชีวศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงต้องการที่จะพัฒนาด้านคุณภาพให้เพิ่มขึ้น

ควบคู่ไปกับปริมาณผู้เรียน และขยายบทบาทการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้มีความรู้แล้วผู้ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพและผู้ที่กำลังหางานทำให้มากขึ้นให้ความสำคัญกับการค้นหาพัฒนาเผยแพร่นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อสร้าง และพัฒนาอาชีพให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และได้กระจายอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษา ในด้านการบริหารงานทั่วไปการบริหารงานวิชาการ และการบริหารบุคคลทำให้การบริหารมีความคล่องตัวมากขึ้นส่วนการจัดการเรียนการสอนได้ทำใน 3 ระดับ คือ (1) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (2) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (3) ระดับเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2552 : 2-3)

ตามหลักสูตรอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทั้งการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามปกติการพัฒนาทวิภาคีซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ และการพัฒนาสะสมหน่วยกิตหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีทั้งการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามปกติและการพัฒนาทวิภาคีส่วนหลักสูตรประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูงเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามปกติโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ (บรรเลง ศรีนิล. 2555 : 22)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพกำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานโดยรักษาเป้าหมายผู้เรียนใน ระดับ ปวช. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับ ปวส. ลดปัญหาการออกกลางคันโดยวางเป้าหมายให้ลดลงร้อยละ 5 ด้วยการป้องกัน/ดูแลรายบุคคลการวิจัยพัฒนาแก้ปัญหารายวิทยาลัย/รายสาขาวิชาการวิเคราะห์แก้ปัญหาเชิงระบบกลุ่มเป้าหมายใน 50 วิทยาลัยที่มีปัญหาการออกกลางคันสูง จากข้อมูลจากการสำรวจและติดตามการออกกลางคันของผู้เรียนระบบปกติระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ช่วงปีการศึกษา 2552 – 2554 จำนวนสถานศึกษากลุ่มตัวอย่าง 353 แห่ง (ร้อยละ 85 ของจำนวนสถานศึกษา 416 แห่ง) พบว่าผู้เรียนระบบปกติในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมมีผู้เรียนออกกลางคันจำนวน 64,773 คน (คิดเป็นร้อยละ

27.52) (สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา.2556 : 20)

วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 มีสถานศึกษาทั้งหมด 12 แห่ง ประกอบไปด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ 1) วิทยาลัยการอาชีพห้วยผึ้ง 2) วิทยาลัยการอาชีพหนองกุงศรี 3) วิทยาลัยการอาชีพคำม่วง จังหวัดมหาสารคาม 4) วิทยาลัยการอาชีพพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดขอนแก่น 5) วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น 6) วิทยาลัยการอาชีพกระนวน 7) วิทยาลัยการอาชีพบ้านไผ่ 8) วิทยาลัยการอาชีพพล จังหวัดร้อยเอ็ด 9) วิทยาลัยการอาชีพโพนทอง 10) วิทยาลัยการอาชีพเกษตรวิสัย 11) วิทยาลัยการอาชีพพนมไพร 12) วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด ในปีการศึกษา 2556 – 2558 ระหว่างการรายงานข้อมูลประจำปีงบประมาณ 2556 – 2558 โดยมีนักเรียน นักศึกษา รวมทั้งสิ้น 3 4,920 คน และจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคันในระหว่างปี การศึกษา 2556 – 2558 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,519 คน และแต่ละปีการศึกษานั้น มีนักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคัน เพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2556 จำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 1,076 คน และในปีการศึกษา 2557 นักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 1,125 คน เพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2556 จำนวน 49 คน และ ปีการศึกษา 2558 นักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 1,318 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2557 จำนวน 193 คน เป็นอัตราการ ลดลงเป็นจำนวนมากซึ่งจะเห็นได้ว่าปัญหาการออกกลางคัน เป็นปัญหาที่ทุกสถานศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพ สังกัด สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการดำเนินการวิจัยการ แก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ด้วยการวิเคราะห์แก้ปัญหาเชิงระบบเพื่อเป็นการสอดคล้องกับ นโยบายการขับเคลื่อนด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ และลดปัญหาการออกกลางคันซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ จะต้องมีการดำเนินแก้ไขอันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัด การศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปประยุกต์ใช้ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเป็นคนที่ มีผู้ที่มีคุณภาพและคุณลักษณะตามพึงประสงค์ได้เมื่อสำเร็จ การศึกษาจากสถานศึกษาสามารถเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ คุณธรรมและประกอบอาชีพได้ต่อไปในระยะยาว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของ การแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง ประสงค์ของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ 3
3. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการออกกลางคัน ของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ของวิทยาลัยที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการออก กลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการ อาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 473 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู และ บุคลากรทางการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาสังกัด สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 จำนวน 210 คนได้มาโดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับ ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการ สัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จากวิทยาลัยต้นแบบ 3 แห่ง ซึ่งได้ มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดการ แก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 เป็นแบบประเมิน (Rating Scale) 5 ระดับ ถ้ามเกี่ยวกับ องค์ประกอบของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ทั้ง 5 ด้าน
2. แบบประเมินสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึง ประสงค์ ของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ 3 เป็นแบบ (Rating Scale) โดยมี คำถามครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการออก กลางคัน ที่มีของวิทยาลัย
3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างครอบคลุม แนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัย การ ทั้ง 5 ด้าน เพื่อศึกษาโรงเรียนที่เป็น (Best Practice) ของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ

4. แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 เป็นแบบ (Rating Scale) 5 ระดับ

การดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1. วิเคราะห์องค์ประกอบและการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพจากเอกสารและตำรา (2) สร้างเครื่องมือประเมินจำนวน 1 ฉบับ นำไปเสนอบริการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ (3) นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (IOC) (4) นำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องและเหมาะสมของตัวชี้วัดแล้ววิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ระยะที่ 2. (1) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (2) ร่างแบบประเมินโดยใช้ประเด็นขององค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ได้จากผลการศึกษาในระยะที่ 1 มาเป็นกรอบการสร้างแล้วนำไปเสนอบริการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ (3) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง (4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ระยะที่ 3 แบบสัมภาษณ์ (1) สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างโดยใช้กรอบเนื้อหาขององค์ประกอบการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ ทั้ง 5 องค์ประกอบแล้วนำไปเสนอบริการที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงจึงนำไปเสนอบริการที่ปรึกษาทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม (2) ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (6) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริงและนำไปเก็บข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดซึ่งเกณฑ์ความเหมาะสมของค่า IOC มีค่า ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป สถิติที่ใช้ ดัชนีความสอดคล้อง IOC

ระยะที่ 2 นำแบบประเมินที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า PNI ของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพของวิทยาลัย และแปลความหมายข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด สถิติที่ใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปเนื้อหาจากการสัมภาษณ์แล้วเขียนเป็นตารางสังเคราะห์ออกมาเพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3

วิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่า IOC เพื่อแปลความหมายของข้อมูลซึ่งเกณฑ์ความเหมาะสมของค่า IOC มีค่า ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และนำมาแปลความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคัน มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคัน มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคัน ไม่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการคีย์ลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ IOC ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันโดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าได้ 5 องค์ประกอบ 45 ตัวชี้วัด ได้แก่ ด้านการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษามี 5 ตัวชี้วัด ด้านการพัฒนา

นักเรียน นักศึกษามี 10 ตัวชี้วัด ด้านการพัฒนาครูผู้สอนมี 10 ตัวชี้วัด ด้านการพัฒนาครูที่ปรึกษา มี 10 ตัวชี้วัด ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมี 10 ตัวชี้วัด

2. สภาพปัจจุบันในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. สภาพพึงประสงค์ในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. การแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ ที่มีประสิทธิผลของวิทยาลัยที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี พบว่า มีการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา การพัฒนา นักเรียน นักศึกษา มีการพัฒนาครูผู้สอน ตรวจสอบประเมิน เอกสารประกอบการสอนแผนการสอนนิเทศการสอน ส่งเสริมครูเข้ารับการอบรมด้านการสอน มีการพัฒนาครูที่ปรึกษา การประชุมมอบหมายหน้าที่ครูที่ปรึกษาประจำกลุ่ม นักเรียน นักศึกษา มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลายตามมาตรฐานวิชาชีพ

5. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ เอกบุตร อยู่สุข (2552 : 103) ได้ศึกษาวิจัยสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑลในปีการศึกษา 2546-2548 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารครู-อาจารย์และ นักศึกษาผลการศึกษาพบว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารครู อาจารย์และนักศึกษาได้แก่การรับนักศึกษาควรมีการประเมินศักยภาพของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนจริงเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนตามความรู้ความสามารถที่แท้จริง

2. สภาพพึงประสงค์ในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคีหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 องค์ประกอบของการออกกลางคันได้แก่ด้านหลักสูตร การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานขาดความต่อเนื่องในการศึกษาต่อในภูมิภาค ซึ่งสอดคล้องกับ ชลกร ศรีขจรกิจ (2552 : 10) ที่ได้

ศึกษาวิจัยการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่อยู่ภายใต้การปกครองทุกคนควรจะได้รับส่งเสริมและพัฒนาทั้งนักเรียนในกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มพิเศษเช่นกิจกรรมโฮมรูมกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง เพื่อที่จะให้นักเรียนในกลุ่มปกติได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองมากยิ่งขึ้นและเป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนในกลุ่มปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงสำหรับในนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหาหรือกลุ่มพิเศษที่มีพฤติกรรมเสี่ยงก็จะช่วยให้กลับมาเป็นนักเรียนในกลุ่มปกติหาทางแก้ไขให้กับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพชีวิตตามที่โรงเรียนคาดหวังไว้ซึ่งการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาเนินการได้แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการคือการจัดกิจกรรมโฮมรูมการเยี่ยมบ้านการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

3. ผลศึกษาการการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ ของวิทยาลัยที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ประกอบด้วย วิทยาลัย ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาลัยการอาชีพนายนามอาม และวิทยาลัยเทคนิคโยธธพบพบว่า สถานศึกษาได้มีการดำเนินการพัฒนา ด้านการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา ด้านการพัฒนานักเรียน นักศึกษา ด้านการพัฒนาครูผู้สอน ด้านการพัฒนาครูที่ปรึกษา และด้านการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งตรงกับองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับการศึกษาการแก้ปัญหาการออกกลางคัน ประจักษ์ เลขตระกูล (2554 : 64-67) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพวังสะพุงต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของครูที่ด้านการแนะนำและการให้คำปรึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาโดยภาพรวมคือให้คำแนะนำเรื่องอันตรายจากยาเสพติดและไม่ให้ไปเกี่ยวข้องและการวางตัวให้เหมาะสมกับวัยในสถานศึกษา

4. ผลความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วชิรี ตระกูลงาม (2550 : 106-107) ได้ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาและลดผลกระทบการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพลินพิศ สิงห์คำ (2561) ที่วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า 1. การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28 ได้องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียนซึ่งเกิดจากการสังเคราะห์จากการศึกษา ที่มีชื่อเสียงและนักวิชาการทำได้องค์ประกอบที่สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี 2. การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28 พบว่าสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก จะเห็นว่าสภาพที่เกิดขึ้นเป็นสภาพที่บ่งบอกถึงระบบคุณภาพในการบริหารจัดการการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลจากศึกษา สภาพปัจจุบันของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การจัดการเรียนการสอนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และการให้ความสำคัญของผู้เรียนเพื่อให้ประโยชน์ต่อผู้เรียน รวมทั้งส่งผลให้สถานศึกษาได้สนองนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำหรับสภาพปัจจุบันในการดำเนินงานในระดับน้อยสุด การมีกิจกรรมพัฒนาด้านการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ควรส่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ ส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้วิชาชีพ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะอันพึงประสงค์

1.2 ผลจากศึกษา สภาพที่พึงประสงค์ของการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านที่พึงประสงค์มากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนควรตระหนักและให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน การ

เอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักศึกษาให้ทั่วถึง เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาแนวทางให้ครอบคลุมในส่วนของข้อมูลสาระต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ในอนาคต

2.2 ควรศึกษาวิจัยบทบาทการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3

เอกสารอ้างอิง

1. ชลกร ศรีขจรกิจ. (2552). บทบาทครูแนะแนวในการสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
2. บรรเลง ศรีนิล. (2548). รายงานการวิจัยเสนอทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
3. ประจักษ์ เลขตะระโก. (2554). การศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพวังสะพุงต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาปีการศึกษา 2554. รายงานการวิจัย. : วิทยาลัยการอาชีพวังสะพุง.
4. เพลินพิศ สิงห์คำ และสุธรรม ธรรมที่ศานานนท์. (2561). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม).
5. วิชรี ตรีกุลงามและคณะ. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
6. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

7. สำนักติดตามและประเมินผลการอาชีวศึกษา. (2556). **คู่มือ โครงการการลดปัญหาการออกกลางคืน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
8. สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2552). **ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
9. เอกบุตร อยู่สุข. (2552). **สาเหตุการออกกลางคืนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยการชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ :สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.